

„Soča“ izhaja vsak petek in velja
za pošto prejemana ali v Gorici na dom
pošiljana:

Vse leto f. 4.50
Pol leta „ 2.30
Četrt leta „ 1.20

Pri oznanilih in prav tako pri „po-
slanicah“ se plačuje za navadno tristo-
no vrato:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 „
6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po
10 soldov v Gorici v tobakarnici v go-
spodski ulici blizu „treh kron“, in
na starem trgu. — V Trstu v tobakarni-
ci „Via della caserma 3“.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo
uredništvu „Soče“ v Gorici v Hilarijanski
tiskarni, naročnina pa opravištvu „Soče“
na Koroški v Stični - vi. hiši št. 10 - II.
nadstr.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj
se blagovoljno frankujejo. — Delalcem
in drugim nepremožnim se naročnina
zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Prošnja deželnega odbora za polajšanje zemljiškega davka.

Po poročilu Črnetovem se kaže prošnja goriškega dež. odbora za polajšanje zemljiškega davka za Goriško opravičena; in ker kaže in ponavlja še druge razloge, vredna je, da č. bralci „Soče“ tudi sami ocenjujejo v potrebnih delih njeno vrednost. Glasi se takó-le:

Vaše Veličanstvo!

Dobrohotni sprejem, najmilostljivejši dovoljen deputacijam notranjih dežel naše države, katere so pribežale k veličastnemu prestolu, milosti in pomoči proste proti skrajni pogubi, katera preti poljedelcem, če se dožene uravnava zemljiškega davka po določbah, kakoršne je načrtala c. kr. osrednja komisija, spodbuja prevdani deželni odbor Vaše poknežene grofije Goriške in Gradiške, da v enakem neizoglednem položaju iskreno prosi pravice in brambve.

Uže po deželni komisiji ustanovljena razredna tarifa je bila vzbudila po deželah splošno nejevoljo, ker je slonela na napacnih razsodkih, ki so jih vsled nepopolnih preiskav zakrivali neresnični nagibi in samovoljni sklepi v namen, da so se kmečkim zemljiščem pripoznali izmišljeni dohodki. Obširne pritožbe, v katerih so se jasno razkrile osodopolne nedoslednosti, prihrumele so od vseh strani, da bi izpodbile nezgodni operat in prosile točne izvršitve postavnih določeb, da se zgodi pravica. Ugovori so zavrnjeni, prezirane pritožbe ubogih posestnikov in nesrečnih občin, v nemar puščene očitke deželnega zbora.

Nesrečnim poljedelcem je bila ostala edina tolažba, da bo le njihova pravična stvar, katero je prezrla visoka vlada, milost našla v osrednji komisiji, kateri daje §. 39. postave od 24. maja 1869 jako obširno oblast.

Ona je imela „natančno preiskavati“ operat deželni komisij in na podlagi primerjalnih studij posebnih „sosednjih dežel“ in z ozirom na cenitve „posamičnih dežel“ ugotoviti splošne razredne tarife, po preji pa poravnati vse pomanjkljivosti in odstraniti vse dvomljivosti v podanih elaboratih.

Ko so se primerjale stopinje rodovitnosti enako obdelanih zemljišč in navskrižnosti med mejami čistega dohodka v razredni tarifi naše grofije se zemljišči in razrednimi tarifami sosednjih dežel Istre, Kranjske in Koroške, pokazal se je očiten razloček, kateri je tako zgovorno podpiral pritožbe Goričanov, da je bilo pričakovati, da oni orakelj, kteremu sta državna postava in ljudsko zaupanje izročila najvišjo oskibništvo, gotovo vse poravna.

In da se odstranijo mogoče pomote in dvomnosti, predložilo je c. kr. kmetijsko društvo Goriško pretekle jeseni osrednji komisiji spomenico, v kateri je omenilo vse te razlikosti ter jih primerno pojasnilo s primerjalnimi razlogi z ozirom na razmere, kakoršne se nahajajo gledé zemljišč, podnebja in obdelovanja v vsakej izmed onih dežel, katere so se primerjale z našo; torej v Istri, na Kranjskem in Koroškem, in zaradi podobnosti se je pritegnilo tudi južno Tirolsko.

Toda kolikor visoki vladi, toliko osrednji komisiji se je preveč mudilo, odkrižati se naložene jima uravnave zemljiškega davka, nego bi stvar tako obširno, natančno in potrpežljivo razpravljali, kakor jima je velevala postava v namen, da bi po vestni preiskavi temeljnih elementov v elaboratih deželni in okrajni komisij in natančno podučeni o stvari ustanovili ono enakovažnost med razredbo, kakoršna edina more biti pravična podlaga pravični cenitvi in pravični razdelitvi zemljiškega davka.

Obe, to je visoka vlada in osrednja komisija sta se ognili utrudnega pota nadrobnih in pozitivnih pozvedeb, katere edine dovajajo do vestnega pregledanja narejene vcentitve, dasi se je v obeh visokih oblastnih razodela velika različnost načinov in razsodkov, po katerih so ravnali v posamičnih deželah in v raznih okrajih pri izračunovanju čistega dohodka, in da si ni bilo nikogar ni tu ni tam, ki bi se bil drznil dvomiti o tem, da so podložne komisije pogostoma

grešile bodi s tem, da so pretirale množino zemljiš-
čnih pridelkov, bodi da so računale stroške za obde-
lovanje veliko niže, nego so dejansko znašali.

Prošnja potem dokazuje krivice, ki se godé naši deželi, na podlagi Črnetovega poročila, kakor smo ga priobčili v zadnjih 2 št. našega lista, in nadaljuje, kakor sledi:

„Ni še preteklo leto, od kar je bilo V. Vel. naj-
mitostljivejši stegnilo svojo mogočno roko v pomoč tu-
kajšnjemu kmečkemu prebivalstvu, ko je malo da ne
glada umiralo. — Da ni več mogoče z lastnimi pri-
pomoki ogniti se kmetijskih kriz, katere so v pre-
teklih boljših časih tako na tihoma prehajale, da jih
niso zunaj dežele niti opazovali, to je gotovo naj-
očitniši dokaz, kako zelo se motijo oni, kateri osle-
pljeni po krasni, a mnogokrat naglo minljivi pomla-
danski bliščobi razglasaajo našo grofijo za obljubljeno
deželo.

Više breme zemljiškega davka, katero bo za-
krivila pretirana razredna tarifa, težilo bo pa v obče
prebivalstvo Goriške grofije, kajti tu redi skoro edino
kmetijstvo prebivalce.

Vaše Veličanstvo naj blagovoli najmilostljiveje
poslušati žalostne besede, s katerimi se je predznil
prevdani deželni odbor, priobčiti tožbe, ktere vzdigu-
je od enega konca dežele do drugega prevzeto prebi-
valstvo, ko vidi v nevarnosti svoj lastni obstanek.

Vaše Veličanstvo naj blagovoli najmilostljiveje na-
kloniti tudi poljedelcem Goriške grofije ono podporo,
kakoršna je blagovolilo zagotoviti notranjim avstrijs-
skim deželah, da se v okoli pride veliki škodi, ki bi
jo prizadela nenatančna razredba in nepravilna razde-
litev zemljiškega davka — ter dobrotljivo zlajšati
presilno ostrost osrednje komisije.

Obvarovano preteče te nevarnosti oklene se pre-
bivalstvo naše Grofije z novo vezjo hvalečnosti ce-
sarski milosti ter bo znalo visoko ceniti prejeto do-
broto; zato pa bo tudi vselej radovoljno z dejanjem
pokazalo, kako neomahljiva je njegova zvestoba, kako
odkritosrčna in iskrena njegova ljubezen in kako res-
nična njegova vdanost do Vašega Veličanstva in do
presvitle cesarske rodbine.

Bog ohrani, blagoslovi in osreči Vaše Veli-
čanstvo!

Dopisi.

Iz Gorice, 23. febr. (Čitalnična podružnica v
Gorici in njena prva veselica.) Kakor ste že večkrat
brali v „Soči“, potrdilo je sl. c. kr. namestništvo v
Trstu koncem lanskega leta izpremembo določeb go-
riške čitalnice, vsled katere sme ona ustanoviti pod-
ružnico. In komaj je bilo to vprašanje rešeno, že
je pripravil vrli čitalnični odbor vse potrebno, in 1.
januarija 1881. odprla se je v spodnjih čitalničnih
prostorih podružnica. Udje pristopali so v vedno
večem številu — in kaki udje! Priprosti Slovenci,
ki bivajo v Gorici kot obrtniki, delavci, vozniki itd.,
in ki še niso izgubili narodnega ponaša. Če prav jih
je skušal sovražni nam živelj popolnem zatreti, ni se
mu posrečilo, kajti, če tudi je naš značaj jako mehek,
vendar nam je dal stvarnik tudi dovolj trdoživosti,
ki nas v najhujši sili varuje pogina. Zbirali so se in
zbirajo se vedno bolj v svoji bralnici, kjer čitajo slo-
venske časnike. Kedor ne pozna razmer nižega ljud-
stva slovenskega v Gorici, ne more dovolj ceniti vse
koristi, ki nam jo daje in obljubljuje čitalnična pod-
ružnica. Mi pa, ki ako rekoč gledamo, kako se
nam dan na dan rojajo v italijanskem morji potap-
ljajo, mi poznamo vso njeno korist in z družinami moč-
mi hočemo jo podpirati na vse strani!

Čitalnična podružnica sme prirejati tudi vese-
lice, koncerte, besede, plesne zabave. Piva bila je
napovedana na preteklo nedeljo, 20. febr. Zeljno smo
pričakovali omenjenega dne, a tudi z nekakim stra-
hom. Vsak vé, kak velik vpliv ima prvi nastop ka-
kega društva za hitri njegov razvoj. In prav zato

emo se plašno popraševali, kakó in kaj — bode li
dovolj občinstva, pokaže se li pravo navdušenje? A
hvala Bogu, naš strah bil je odveč! Bila je prava,
neprisiljena, navdušena zabava, vsekako dostojna vrle
podružnice.

Od ranega jutra vihrala je s pomolov velika čit-
alnična zastava, rudeče - modro - bela, z dvema črno-
rumenima trakoma v dokaz, da podružničarji in aploh
goriški Slovenci niso samo zavedni sinovi svoje ma-
tere, temveč tudi zvesti Avstriji. Veža bila je pri-
merno razsvitljena in olepšana, nad vhodom pozdrav-
ljal je med snežim zelenjem napis: „Dobro došli“
prišlece, in po stopnicah stalo je zeleno grmovje s
slovenskimi zastavicami. V lepo razsvitljeni čitalnični
dvorani razobešene so bile slike vrlih narodnih mož:
Lavriča, Tomsiča, Tomana in očeta Bleiweisla. Občin-
stvu nasproti svetil se je napis: „Živela čitalnična
podružnica“, in gotovo je vsak navzoč v dnu srca
molil, da bi se to voščilo izpolnilo.

Proti 7. uri prihajali so gostje in o 1/2 8. ure
bila je čitalnična dvorana napolnjena. Srce se nam
je smejala, ko smo se ozirali po občinstvu. Okusno
opravljena dekleta in žene, bistri mladeniči in rosní
možje. In vsem brala se je zadovoljnost, veselje na
obrazu. In kako bi se ne! Saj so sedaj našli o-
gumjšče, kjer se po vsem mestu med tujci raztreseni
Slovenci lahko zbirajo, kjer najde vsak kako zvesto
srce, da mu potoži svojo bol, kjer čuje vsak milo do-
mačo besedo, ki mu odžene težeto žalost! Koliko
obrazov smo tam videli, o katerih smo prej mislili, da
so resnični Italijani! Zares, sramotno je bilo za nas
Slovence, da smo se tako malo poznali — a sedaj bo
pač drugače, mora biti drugače. V čitalnici in njeni
podružnici bomo se spoznavali, budili in krepili
za zmagonosni boj za svoj jezik in narodnost. Tudi
iz okolice prišel je marsikdo, celo iz Šempasa in iz
Gabrije pri Ajdovščini pripeljali so se nekateri vrli
slovenski možje. Seveda je bilo tudi mnogo udov čit-
alničnih, in tudi g. okr. glavar počastil nas je s svo-
jim prihodom.

Najprvo pozdravil je občinstvo podružnični go-
spodar, g. Vuga, kratko a jedernato, kakor treba. Po
tem nastopili so vrli pevci iz Gorice, sv. Petra in
Solkana, kakih 17, pod vodstvom g. učitelja Jug-
a ter zapeli: „Jaz sem Slovan“. Za tem deklamoval je
znani deklamator in šaljivec g. Kl. Koseskičev: Raj
izgubljen, kateri je vzbudil obilo smeha. Vrstile so
se dalje pesmi: Domovina, mili kraj, Triglav in Ko-
cijančičev venček narodnih pesmi, šaljivi dvogovor, ki
je žel obilo pohvalo in tombola z dvema dobitkoma:
svetilnico (petroljko), katero je vljudni dobivec podaril
podružnici, in dežnik. Vse se je vršilo prav dobro.
„Domovini“ in „Venec“ morali sta se ponavljati. Mi
se prav čudimo, kako so dobro peli; take gotovosti
in čistosti bi ne bili nikoli pričakovali. Le takó na-
prej, vrli pevci in vodja, saj petje je ponos Slovencev
in pravi blažitelj človeškega srca.

Proti 10. uri začela je izvrstna vojaška godba,
in občinstvo se je zasukalo in sukalo še do jutra.
Mlado in staro, vse je plesalo in se veselilo. In vse
v najlepšem redu niti najmanjšega prepira, najmanje
razaljavne besede. Bila je prava narodna, slovenska
veselica, kakoršne še nismo videli v Gorici. Bila je
mного lepša, ko smo pričakovali. Mi trdno upamo,
da je bila oznanilka novega narodnega življenja, Slo-
vencev na Goriškem! Bog daj, Bog daj! Kr.

Iz Bovca, 21. febr. (Izv. dop.) Dopis zadnji iz
„bovskih hribov“ je zopet zavrel kri nekaterim. Raz-
žalilo jih je posebno, da ne znajo dobro govoriti je-
zika kulturonosnega naroda. V misel mi je prišla
stara dogodba farizeja z mitarjem (colnarjem), ki za-
ničljivo gleda na grehe tujih, za svoje pa je gluhi in
slep: — Slovenec čiste krvi je tu zaničevan in po-
smehovan. Njegovo srce pa žaluje, ter vidi svoje roja-
ke, ki vsi med seboj le slovenski govore, doma in v
cerkvi. Slovenski si med seboj tožijo svoje reve in
nadloge; slovenski se tolažijo in vesele med seboj, če
jih obide kak vesel hip. Otroci ne znajo nobene be-

sele, razun svoje domače. Ako pride kakšna revna ženčica ali možak svoje želje ali nadloge izjaviti pri kakšni moralni skušini, se ti izrazi zapisujejo samo v tujem jeziku. Tako se zgodi tudi pri dogovorih v javnih sejah, v katerih se menijo samo v domačem, t. j. slovenskem jeziku. — Kjer pa je le količnik treba pisanja, pišejo vse po nemško! In ako se nahaja kod kaka slovenska črtica, brz je krik po konci. Bovško blagostanje je potem že v nevarnosti! Cuda je še, da slovenskih dopisov iz drugih krajev ne mečejo v kot!

Žalost mora obiti vsakega, ko vidi, da z vso močjo zabranjujejo tržanu sosebno slovensko branje in prištevajo to posebno v sramoto in kakor da bi bilo brez koristi.

Kar je le narodnega, se hoče zadušiti. Ako bi to čuli naši stari očaki in mamice, gotovo bi se obračali v grobi! In taki ljudje hočejo mir, edinost! Dajte Slovencu slovenščino tudi v pisavi; obesite na kljuko vso grmanizacijo, potem bo začelo novo in naravno življenje tudi pri nas.

Iz Škrbine. Dne 16. t. m. so pokali topiti v našej občini od belega dneva do poznega večera; in kaj je bilo? — Vršila se je pod vodstvom sežanskega g. glavarja volitev županstva tukaj. Za župana je bil izvoljen zopet enoglasno prejšnji župan g. Jožef Pipan. — Ta zopetna volitev g. Pipana za župana je posebno zaradi tega znamenita, ker g. Pipan je za občinsk. glavarja tukaj že od 24. avg. 1864 ne prenehoma vkljub onemu pritikanju in zavidnemu kljubovanju nekterih zunanjih k temu nepoklicanih sosednjih plemenitajev. Naši modri in miroljubni občinarji se ne dajo prekaniti od zunanjih zavidnih prilizovalcev in enostranskih sebičnežev in storijo neodvisno po prepričanju to, kar je v korist in blagor občini. Gledé na to vlada v našej občini vedno mir in edinost v vseh krogih, in izbacujejo odločno vsako nemoralno in spodtikljivo početje v občini iz svojega okrožja, naj si pride že od koder koli.

S Krasa 13. febr. Dopis s Krasa zoper grozno nepravilno slovenščino (pa nikakor zoper štov. bivšega g. d. v Komnu) ni bil oseben napad; marveč ali prav za prav v interesu dalje segajočih stvari, ktere tukaj še posebe razpravljati, bilo bi premalenkostno. V teh obzirih ni oseba nič, da si sicer vse, — to je, slab objekt se v najplemenitejših rokah ne oplemeniti (k večjemu na videz), kakor tudi na opaksne. Vemo, da je g. d. se rad udeleževal nar. slovesnosti, časopise čital, jih podpiral, s kratka, da je narodnjak v tukaj izraženem zmislu; vsled tega se pa njegova slovenščina v njegovih rokah ni zboljšala. Da bi pa kdo tudi tukaj ne mislil na kak napad, sklepamo stvar samo to pristavljajoči 1., da ni res, da kmet ne ume pravilne slovenščine 2., proti temu pa, da je mogoče, da je g. davkar imel neko z nepotrebnimi hrvaškimi izrazi pokvarjeno slovenščino pred očmi, ktere se je otel ogibati; ker prizadevanje nekterih pisateljev (!), da bi naš veličastni, krepko zvoneti, silno bogati in samostalni jezik bogatili po nepotrebnem jemljsi izraze iz hrvaščine, presega že vse meje. V tem smo z g. davkarjem ene misli, da si one slovenščine, katere je tedaj rabil, ne odobravamo radi priznavši sicer, da, ako hoče, tudi slovenski bolje uraduje. Evo strastnega, prenapetega, Auto da fe vrednega dopisovatelja!

Opozarjam Vas, gosp. urednik, pri tej priliki na neko misel, ki ne utegne biti preslaba. Ali bi ne mogli tudi na Primorskem ustanoviti humorističen list? Humor pa naj bi bil bolj v situacijah, ne v golih besedah, strogo in odločno se oddaljuje od satire. List bi moral biti pisan s starorimskim dletcem, kedar bi bilo treba; na enem konci ost, ki bi pa ne smela pregloboko se zadirati, na drugem pa zmerom pripravljeno gladilce. Gradiva menda bi ne primanjkovalo. Nekaj žarovite fantazije, rahločutne veselostnosti in dovtipnosti, pa bi bilo. Dajmo, g. urednik, lotimo se smeha poštenega. Jok in resnost sta nam tako že zgrbančila čelo in lice. Pravega, prozornega in dostojnega humorističnega lista, če prav premislimo, pa še nimamo. Naj bi pa oni, ki imajo narodno srce in humor v mošnjicah, to zatrdili in rekli: fiat! — Z Bogom!

Hichaechoc.

V Šempetru, 15. febr. (Od Katarina na novo pokopališče.) Vsaka reč ima svoj konec, tudi naš dolgi spreved ga je moral imeti. Naš spreved se je pri Katarinu končal.

Žal mi je, da do sedaj še nisem mogel v roke dobiti pravil ali statutuov sl. magistrata, ki določujejo, kako in kod naj se mrličji vozijo, in kako in do kam naj se spremljajo. Slišal sem, da od začetka so smeli mrliča spremljati le do dotične farne cerkve dalje pa so ga tirali le tako privatno (incognito). A proti temu statutu so se bili menda priprosti rokodelci iz Pristave (Prestau) naj prvi uprli, ter primorali duhovna Jezuitske fare spreved peš namesto v brunu voditi po „gospodski ulici.“ No, sedaj smejo

imeti slovesen spreved tudi skozi mesto do Katarina, a samo za mrliča mestue fare. Toraj uže nekaj boljše.

Dasi je naš spreved, kakor sem omenil, pri Katarinu končal, je nas še nekaj bolj pogumnih ostalo, tudi nekoliko žensk, ki smo hoteli videti, kakšen bode konec. Nova cesta od Katarina, ravna kot sončni žarek do pokopališča, je res lepa. Kedar bodo ob straneh zasajena drevesa (divji kostanji) vzrastla ter s hladno senco šetalce njegovala, bode ta cesta lepo, prijetno sprehajališče za meščane, pa tudi za druge ljudi. Od Katarina do novega pokopališča se potrebuje 20 minut ali še več, kakor se pelje ali hodi.

Vranca sta od Katarina stopala nekoliko bolj naglo, kar je njima in nam ostalim spremljevalcem prav bilo. Zato so se nam začeli podplati ugrevati, mrtvi in živi, da nektre tudi črevlji jeli žuliti. A hvala Bogu! tudi ta lepa, ravna cesta ima svoj konec pri vhodu na pokopališči. Smo uže tam.

Veterana so bili uže pospravili, njegov prazni voz je še stal pod zidom in brun za duhovna sprevednika. Pogrebci s čuvajem tudi našega kapucina ročno spravijo z voza, zadenejo na ramena in hajd: ž njim na pokopališče in mi za njim. Obstopimo jamo, kamor so ga imeli shraniti. Jaz se vstopim konec jame, kamor so imele priti noge mrliča. Kmalu bi se bil hudo opek. Jama se mi je zdela veliko prekratka, uže sem hotel pogrebce opozoriti, da ta jama mora biti za kacega otroka, a ne za odraslega moža. Sreča! da sem molčal. Zdaj sem še le videl umetnost onih, ki jame kopljejo. Bratu Gabrielu privzdignejo trugo pri glavi, in ga nekoliko na noge postavijo in spuščajo v jamo. Zdajci so se mi oči odprle, in spoznal sem, da je jama pri nogah izdolbenja, in da so na vrhu nalašč jamo tako majhno pustili zaradi lepšega. Lejte no, sem si mislil, to je tudi napredek! A tudi lahko dolbejo, režejo, kakor jim drago, ni se bati, da se jim jama zasuje, zato ker ilovica na novem pokopališču je blago I. vrste; da se rezati, gneti, obdelovati, kakor sirovo maslo ali testo.

Voščili smo bratu Gabrielu večni mir in pokoj, vrgli vsak kos rjave ilovice na rjavo njegove hišico ter odšli. Da smo nazaj gredé govorili o novem pokopališču, se razume samo ob sebi, a ni treba, da bi naš pogovor objavljal. Dan danes ljudje hrepene po polni prostosti, toraj si tudi vsak sme misliti o novem pokopališču, kar mu je drago. Meni se dozdeva to pokopališče takšno, kakoršna je bila zemlja v začetku.

V začetku je vstvaril Bog nebo in zemljo. Zemlja pa je bila pusta in prazna. Tako pusto in prazno je tudi to novo pokopališče. Al čakajmo! bo uže bolje, saj ja ravno le prišlo iz magistratovih rok. Da bode sl. magistrat skrbel za lepoto in tudi spoštovanje in dostojnost obiskovalcev novega pokopališča, temu so porek statuti, ktere lahko vsak bere, ker so tamkaj pri vhodu na zid nabiti. — Konec pride še le v postu.

Politični pregled.

Cesarjeviča Rudolfa so v Egiptu slovesno sprejeli in se mu skupno poklonili tudi tamonjski avstrijski naseljenci.

V zbornici poslancev so sklenili predlog Lienbacherjev in Kronawettrov o razširjenji volilne pravice izročiti v poročanje posebnemu odboru.

Po sklepih odborovih se hišni davek ima povišati samo pri poslopih, katera imajo 15 in več prebivališč. Nabergej je Tržačanom doselgel polajšbo; ali mu bodo hvaležni?

Naučni minister Conrad še zdaj ni prepričan o potrebah slovenskega jezika v šoli. O uradih se je morda minister Pražak bolje prepričal, ko mu je dr. Tonkli v dolgem popisu označil tuje uradovanje po vsem Slovenskem.

Na Češkem se giblje ljudstvo zoper jude. Jud izpodkopuje Slovana povsod.

Haymerle Čehom ni prijazen, pa gotovo tudi drugim avstr. Slovanom ne.

V Pešti so tudi dijaki zoper jude, ker je teh že preveč na vseučilišči. Na Dunaji pa judovski dijaki vodijo nemške, da so skupno zagrizeni naši sovražniki in pravi Prusjaki. Tem prusjakom že sami nemški listi očitajo izdajstvo!

Vlada namerava vzeti v svoje področje železnico cesarice Elizabete.

V Bosni in Hercegovini ni vse v redu po mislih ogerskih politikov, ki bi radi svojo oblast raztegnili tudi nad „Novo Avstrijo“. Črno jo slikajo, češ da hrvaški uradniki tam prizadevajo preveč stroškov.

Srbski sodniki bodo, kakor smo že povedali, za naprej neodvisni od vlade, in sodnje bodo razredjene nekako takó, kakor pri nas.

Skupščina ima zdaj pretresati predloge o železnicah. Vlada je na to stran prijazna Avstriji; ali ima veliko nasprotnikov, ker se v-tikajo tudi Angleži vmes. Angleži so drzni kot judje, kjer jim je za dobiček. Avstrija pa ima svoj in srbski dobiček v rokah, ako zna prav gospodariti z drž. železnico „Staatsbahn“.

Nemčija ima deželne in državne zборе, kakor naša država. Pa vse te zbornice so brez moči, in ljudstvo nemško brezvspešno voli svoje zastopnike. Gospodar, zapovednik in edini samoblastnik je Bismarck. On po svoje zbornice vstvarja, on voli ministre in jih samooblastno odstavlja. Povsod se mora goditi samo njegova volja.

Takó se je te dni zgodilo, da je vplivnega ministra Eulenburg-a razžalil, ko ga je takó rekoč zavrtno hotel osramotiti v gospodski zbornici z nekim nepričakovanim pismom. Vsi Nemci, še bolj pa tuji politiki, obsojujejo Bismarckovo postopanje.

Gambetta hoče biti, kakor je posnemati iz njegovih lastnih besed, tudi po imenu predsednik francoske republike. Judje juda pa se vé povzdigujejo nad vse državnike.

Švicarji so si izvolili novega zveznega predsednika Droza, dozdanjega podpredsednika.

Za Grško in Turčijo posredujejo še vedno poslaniki evropskih velevladi v Carigradu. Izročili so zdaj Turčiji vsak svoje mnenje gledé na grško prašanje. Grki pa si še dalje množé vojne čete in vojno orožje. Po vladnem razglasu mora stopiti v narodno armado vsak mož od 31. do 40. leta.

Angleži niso še Boercev pomirili, in že se jim upira drug narod, rod Asantijev ravno v isti južni Afriki.

Domače stvari.

Dr. Pajer se je odpeljal še le ta teden v drž. zbor. Čudno, da se je mudil toliko časa doma, ko so drugi naši poslanci preobloženi z delom v raznih odsekih in s konečnimi rešitvami imenitnih prašanj v drž. zboru.

Podružnica goriške čitalnice imela je, kakor je razvidno iz današnjega dopisa, v nedeljo srečen začetek na lastno roko osnovane prve svoje veselice. Njen gospodarnik ima srečo v prizadevanji, da si pridobi potrebnih sodelovalcev. Slišali smo, da ima tudi Gorica vrlih Slovencev, ki so pripravljene tudi gmotno podpirati novo društvo, ako bi bilo treba; in izobraženi Slovenci so enako navdušeni za našo bralnico. Veseli vse skup, da se udje množé, in da se oglašajo, ktere so imeli za lahe ali za take, ki so se zgubili našemu narodu. Od vseh strani smo slišali, da so bili udje v nedeljo prav zadovoljni; in ta glas nam je najprijetniši.

Zdaj pa je na onih, ki imajo društvo v rokah, da previdno nadaljujejo. Udom je treba kazati namen, in treba jih je vabiti tudi na primeren poduk, ki naj se med drugim razvija tudi v nedeljskih priprostitih govorih.

Ni se naslanjati samo na posamične dobre in srečne vtise; taki vtisi so samo začetek: treba je ude utrditi z določnim prepričanjem. Na tej zaslonbi klhčemo: Bog obvari mlado društvo za lep nadaljnji razcvet!

Ogenj se je bil pokazal iz dimnika šolske sobe v goriški gimnaziji 19. t. m. ob 8. uri zvečer. Pogasil so ga kmalu. Drva so se bila vžgala v peči. Nevarnost je bila toliko večja, kolikor bliža je ona soba knjižnici.

Neznaten ogenj se je bil pokazal tudi pri mestni klančnici (mesnici).

D. Jos. Tonkli, državni poslanec, ima svojo hišo v Via Ascoli. Vnoči od 20. na 21. t. m. so mu jo na uličnem zidovji na 4. mestih močno porušili. To je gotovo sad lahonskih pouličnjakov in nasledek, da se je drznil tudi naš zastopnik v drž. zboru odkrito slikati stanje Slovencev v obče, kakor primorskih posebe.

Za tako pouličnjaško početje laški listi, ki nas zovejo barbare, in pa ki nas tako radi podučujejo, nimajo graje, „L'Eco d. L.“ jim je pri tej priliki vendar eno zasolil.

Akademija za dobrodelne namene v Go-

rici je svoje nalogo v obče dobro izvršila in ima čistih dohodkov 600 gl.

Vabilo k plesu, kateri napravijo komenski uradniki 26. febr. v dvorani gospoda J. Živic-a. Začetek ob 7 in pol uri zvečer. Sviral bode češki sekstet. Vstopnina brezplačna. K obilnej udeležitvi v ljudno vabi Odbor.

Pol. društvo „Edinost“ bo imelo 3. marca v Komnu javni občni zbor v dvorani g. Švare. Na dnevnem redu bo med drugimi: Peticijska na drž. zbor v zadevi nove davkovske postave. Potem volitev novega odbora.

Pri občnem zboru se razdeli med vse nazoče spomenica društva „Ed“ na visoko ministerstvo. Odbor vabi ude in rodoljube na zbor, ki bo od 3 urah popoldne.

Društvo Edinost napravi dne 26. februarja t. l. v gledišču „Politeama Rossetti“ veliko besedo s plesom v dobrodelni namen ter vabi najljubše vse rodoljube na Primorskem, da se vdeležijo te veselice, pri kateri se bode vršil ta le spored:

1. *A. Hajdrih*: „Slava Slovincem“ — poje zbor. 2. *Josip. Ogrinec*: „V Ljubljano jo dajmo“, — vesela igra v treh dejanjih, — igrajo domači zbrani diletantje 3. *A. Hajdrih*: „Mornarjeva tožba“, — poje zbor in bariton solo. 4. *A. Vogel*: „Cigani“, — poje zbor in tenor solo. — Po besedi začne ples pri katerem svira domača okoličanska godba. — Začetek točno ob 8. uri zvečer. —

Pri besedi sodelujejo brezplačno pevci skedenjski, šentjernejški in tržaški, skupaj blizu 80 pevcev, igralne moči tudi vse sodelujejo brezplačno v dobrodelni namen.

Bombe v Kopru. Tamošnji vojaki, častniki so imeli 19. t. m. zvečer plesno zabavo. Častniki in uradniki so se udeležili veselega večera s svojimi soprogami. Ob 11. uri zvečer počili v istem poslopju „k Radeckiju“ ena bomba ali petarda. Slišali smo, da isti večer so počili tam 3 ali 4 petarde, listi poročajo samo o eni. Preiskava se je pričela po hišah; zaprli so dozdaj nekega Possenti-ja, natakarka v neki koprski gostilni!

Iz Kopra se sliši pogostoma o irredentarijih. Tako daleč smo že prišli, da še vojakov ne pustijo več na miru. Znano je, da je v preprih avstrijskih narodov edino vojaštvo še nevtrarno. Znano je, da se morajo naši častniki učiti jezikov svojih polkov; in da ne dosežejo višje stopinje, ako niso dotičnih jezikov zmožni. Vojaštvo edaj faktično izvršuje enakopravnost v znanji potrebnih jezikov; ono spolnjuje svojo dolžnost in ne žali ne te ne one narodnosti. In isto vojaštvo ni več varno svojega življenja v oni pokrajini in v onih mestih, katera razglasujejo ustavoverci in primorski lahoni po svojih listih, da so mirna.

Pred 2 dnevoma smo brali v „W. Allg. Zeitg.“ pismo na dr. Vošnjaka, in tu se hinavsko pripoveduje, da na Primorskem ni irredente. Ta list in pa „Triester Zeitung“ naj odgovarjata na najnovejšo vest iz Kopra!

G. F. Svetličič, župnik v pokoji in slovenski pesnik, umrl je v Ljubljani v uboštvu po hudi bolezn 22 t. m.

Kres, kateri nam je v drugi št. po naključju, še le zdaj došel, ima v tej št. ta-le obseg:

1. Pomladanski vetrovi (Dalje) — 2. Gazela I, II. — 3. Roka in srce (Dalje) — 4. Popotne opazke (Dalje) — 5. Samostan Rilo — 6. Slavospev Slomščeku — 7. Dr. Ljudevit Gaj in ilirska idea (Dalje) — 8. Doneski k filozofičnej terminologiji (Dalje) — 9. O potresu in njegovem uzroku — 10. Spektralna analiza kot pripomoček v astronomiji — 11. Jezikoslovne malenkosti — 12. Zgodovinske črtice o nekdanji provinciji: Windischgraz (Dalje) — 13. Številka devet — 14. Drobnoti.

„Tisoč in ena noč“, pravljice iz jutrovnih dežel, ki izhajajo v Novem mestu pri J. Krajcu, se pridno tiskajo. Dobili smo te dni že 9. in 10. snopič, ki stanejo po 20 kr. Kolikor smo nagloma razvideli, dozdeva se nam, da so ravno zadnji zvezki v pravilni in glajši slovenščini pisani. Zlasti brezpotrebne nedoločnice nismo več opazili v prejšnjem številu. Naj bi se prijetno berilo te velike knjige obilo razširilo med našim narodom.

„Zakon in žena“, knjižica 85 strani, iste oblike, kot prej imenovani zvezki, spisal Alojzij Pader, tiskal in založil tudi J. Krajec v Novem mestu, stane 40 kr. in je pred kratkim izšla. Knjižica že po imenu kaže, da bo slovenskim ženam in dekletom, pa tudi možem v poduk. Podučnega ima mnogo v sebi, in je sestavljena za naš priprosti in pobožni narod. Dobro došla tudi ta!

— **Banka „Slavija“** sklenila je od 1. do 31. decembra 1880 v vseh oddelkih 4043 zavarovalnih pogodb za kapital 5,113.520 g. in premijo 156.765 gl. 74 kr. V tem času izplačala je za škode 70.915 gl. 44. kr.

Dohodki glavne blagajnice v Pragi znašali so od 1. do 31. decembra 1880 975.862 gl. 98 kr.,

denarni promet pa 1,810.739 gl. 53 kr. — V teku celega leta 1880 sklenenih je bilo pri njej 75.139 novih zavarovalnih pogodb za kapital 75.731.350 gl. 12 kr., od katerega je banka prejela za premije in pristojbine 1,597.076 gl. 60 kr. Za škode je banka v celem letu izplačala 805.433 gl. 95 kr.

Porotniki za prihodnje sesijo v Gorici, ki prične 5. prihodnj. meseca, so bili izrečkani 16. t. m. in so naslednji: Anninger Jožef — Brisco Janez — Bader Aležij — Braidotti Anton — Boekmann pl. August — Coronini grof. Karl — Casagrande Karl — Delpiero Jožef — Ghitter Anton — Jurettig Dr. Alojzij — Kühnel Anton — Luzzatto Dr. Enrik — Licen Dr. Jožef — Morpurgo Benedikt — Makuc Miha — Ritter pl. Gustav — Ramot Jožef — Gregorich Vincenc — Grunter Andrej — Hausner Janez — Bregant Jos. od Antona — Bozzi Feliks — Bais Jan. krst. — Buiba France — Bernardis Peter — Bernardis France — Battilana Jakop — Battistig Stefan — Bressan Jacop Bazilij — Comelli France — Claucig Micha — Cusmin Ferdinand — Camuffo Cesar — Delneri Jožef od Bernarda-Legniza Janez. —

NAMESTNIKI

Blaržino Karl — Bolko Anton — Bosizio pl. Anton — Ceschiutti Josef — Lovisonik Domeni — Murzini France — Stiksa Janez — Verzeznassi Dr. France. —

Gospodarstvo.

V združbi je moč.

Ono zlato geslo naj bi tudi kmetovalci bolje cenili in izvrševali. Da te vrstice pišemo, podaja nam povod k temu dejansko prepričanje, da bi kmetijski napredek se razvijal veliko bolj, ko bi posamični gospodarji imeli pomočkov za nakup ene ali druge nove, pa praktične iznajdbe. Pa zaradi nesrečnih letin ni mu mogoče, če je še toliko prepričan o izvrstnosti stroja in o veliki koristi, misliti na to, da bi si omislil kako novo orodje. Koliko pač ne pride gospodarjev na našo kmetijsko šolo izposojati si raznih kmetijskih strojev, n. pr. čistilnega ali filtrirnega aparata; drugi zopet po oralo Grignonovo, tretji po slamorezni stroj, po travniško brano, po žitočistilni stroj po mašino; za robanje koruze itd. Slamorezni stroj je skoro zmerom na potovanju, in le težko ga zopet dobimo ali obdržimo doma nekoliko dni. Kolikokrat treba orala popravljati, ker se hudo izrabijo pri izposojevanju, katero se brezplačno vrši. Toda „in omni re misura“ t. j. v sleherni stvari treba mere, in tako je šola res v pravi zadregi, ko sledi prošnja za prošnjo in popraševanje po enem ali drugem stroji. Kakor se veseli vodstvo videti, da marljivo poskušajo gospodarji jim nove stroje, v katerih koristi se navadno vsi tako prepričajo, da potem le pogostoma ponavljajo prošnjo za zopetno izposojilo stroja, tako je vendar le v zadregi vsakdar ustreči željam; ker, ko bi uslišalo sleherni prošnjo, bili bi vsi stroji neprenehoma zunaj doma, in šolska kmetija sama bi morala gledati, odkod bo ona dobila potrebni stroj, da si priredi domače potreščine. Poleg tega pa se silno veliko pokvarijo stroji, in ne le da popravki precej stanejo — to bi še bilo dobro, ampak stroj se pogostoma tako maloskrbno povrne, da v teku par let bi moralo vodstvo omisliti si novega, kar pa bi vodstvu gotovo zadrege povzročevalo.

Da se ognemo slehernemu sumničanju pokroviteljstva tega ali onega gospodarja pri izposojitvah strojev, naj tu javimo, da ravnostnega srca izposojujemo stroje kmetovalcem, kedar imajo namen poskušati jih, da se prepričajo, ali je dotični stroj res dober tudi za njih razmere, n. pr. ali je Cugmajerjevo, ali Grignonovo, Vidačovo, Hohenheimsko, Horskijovo oralo za njih zemljo primerno, ali se res vinski filtrirni aparat dobro sponaša, ali slamorezni stroj dokaj dela prihrani, ali se res z rezanim senom dokaj prihrani, ker celo seno mnogokrat živina vleče tudi pod se, namesto v se, itd. Mi celó odobrujemo, da se vsak ter poprej o vrednosti in sposobnosti dotičnega stroja prepriča, predno ga kupi, ker za denar je dandanes hudo, in če potem n. pr. oralo za dotično zemljo ne služi, kmetovalec ga ne more zopet prodati brez škode, in v kot stare šare pa ga on ne more vreči, kakor bogataši vleposestniki, pri katerih smo časih našli celo grnado neizrabljenih strojev, ker brez premisleka kupljenih. In v tak namen se šola ne bo bala izposojevati strojev, ker visoki deželni odbor gotovo take čine radostno odobruje. A vse drugače je, če posamezniki zahtevajo izposojilo strojev ter z njimi vse svoje delo izvrše. Za tako svrhu šola nima pravice vsrežati željam gospodarjev, kar se lahko samo po sebi razume in zato naj sleherni, ki je morda odšel brez ustrežbe, se potolaži in naši šoli pravo priznava.

(Dalje).

Poslanica.*)

G. gospodom poročevalcem s Krasa v zadnjem listu cenjene Soče, kateri se čudijo, kako morejo slovenski casniki g. glavarja sežanskega hvaliti, odgovarjam, da nam c. kr. o. glavarstvo večinoma v slovenščini dopisuje. Da bi se bil velečastiti in za občni blagor jako vneti gospod glavar pri veselici na svienico v Sežani pokazal pravega nemškutarja po duhu, kakor pravijo, tega nikakor verjeti ne morem, marveč njegovo tačasno postopanje hvaliti. Čestitanje, ker smo tega gospoda za častnega občana izvolili, hočem popolnoma prezreti, saj je uže človeški um do prepričanja prišel, da tudi najboljšemu človeku ni mogoče v miru živeti, ako svojemu sosedu ne dopada. Nabrežinsko županstvo, 20. febr. 1881.

CAHARIJA, župan.

*) Ne za obliko no za vsebino ni pod tem naslovom uredništvo odgovorno. Ob enom na prošnjo potrjujemo, da poročilo, na katero se nanaša ta poslanica, ne izvira iz pera g. Jankota Lobana, učitelja v Lokvi. Ur.

Javna zahvala.

Vsem onim, ki so materijalno in duševno podpirali prvo veselico čitalnične podružnice, posebno pa Solkanskim, Šempeterskim in Goriškim pevcem, ki so z narodnim petjem toliko povišali našo veselico, izreka podpisani najtoplejšo zahvalo. V Gorici, 23. februarja 1881.

ODBOR.

Dunajska borza.

	25 februarja
Enotni drž. dolg v bankovcih	73 gl. 40 kr.
Enotni drž. dolg v srebru	75 „ 40 „
Zlata renta	89 „ 00 „
1880 drž. posojilo	130 „ 00 „
Akcije narodne banke	810 „ 00 „
Kreditne akcije	298 „ 00 „
Londonske	117 „ 60 „
Srebro	— „ — „
Napol.	9 „ 31 „
C. kr. cekini	5 „ 54 „
Državne marke	57 „ 85 „

Velika zaloga
Spirita, žganja in drugih pijač
pri
Augustu Kovačič-u
10 domače pri Lipčarju
v Solkanu.

Kavčič & Ferfila

v ljudno naznanjata vsem častitim svojim odjemalcem, da sta tndi letos, kakor prejšnja leta, dobro založena z dolenskim starim in novim vinom, ter pravo naravno dolensko slivovko.

Obdržala sta tudi zaloga graškega piva bratov Reininghaus ter izvršujeta vsako naročbo na drobno in debelo iz ledenice.

EDINA ODLIČENA
TOVARNA ZA OCET
F. BAUNGARTNER & Co.
v Trstu.

Odličena z medaljo na svetovni razstavi v Parizu 1878.

Njegov izdelek esenca domačega oceta ima davkarijsko spričevalo, ki oprošče davka po vsem cesarstvu avstro-ogerskem vsled ministerskega privoljenja — blago prve vrste — prav po ceni.

Priporoča svoj izredno dober ocet iz čistega vina.

Glavno zastopništvo za Goriško — pri gospodu

Jožefu Klietsch-u
V GORICI.

Bergerjevo medicinsko MILO IZ SMOLE (THEERSEIFE).

Priporočeno po medic. strokovnjakih, rabi se skoro v vseh evropskih državah s sijajnim vspehom proti vsakovrstni nečistosti na polti, sosebno proti kroničnim in luskastim lišajem, hramam, nalezljivim hramam, proti rdečemu nosu, odzbljini, potenju nog, prhljaju na glavi in bradi. — Bergerjevo milo iz smole ima 40% smole iz lesa, in se bistveno razločuje od vseh drugih smol, ki se prodajajo. — Da se prekanjanju izogneš, zahtevaj določeno Bergerjevo milo iz smole in glej na znani zavitek. — Kot neostro milo iz smole za odstranjenje nečistosti na polti, zoper hraste na polti in glavi otrok, kakor kot neprekosljivo kosmetsko milo za vmiivanje in kopanje za vsakdanje rabo rabi: **Bergerjevo glicerina milo iz smole**, ki ima 35% glicerine in je fino parfumano. — Cena za komad vsake vrste 35 kr. s brošuro vred. Glavni razpošiljavci: lekarnar G. Hell v Opavu. Glavna zaloga za Gorico pri gg. lekarnarji F. Cristofolletti (Zanetti) in A. Pontoni.

Tisoč in ena noč.
Pravljice iz jutrovnih dežel.

Bolj kratkočasnik in mikavni povesti ni kmalo, kakor Tisoč in ena noč; dokaz temu, da so jih že skoro vsi urodili v svojo literaturo sprejeli.

Vsak mesec izhajata dva snopiča v ličnem zavitku po 64 strani in eno podobno. Vse knjige bodo obsegale kakih 40 snopičev.

Cena snopiča 20 kr., po pošti 22 kr.

Abonuje se pri založniku J. Krajeva v Novomestu, pa tudi po vseh bukvarnah. — Dobivajo se tudi

Spisi KRISTOF ŠMIDA.
Določaj izšla 2 zvezka. Cena zvezku, posebno lično vez. 70, trdo 40, mehko 30 kr.

Ure po ceni

1 pozlačena ura	z verižico 2.50 gl.
1 mobilna ura na valje (s cilindrom)	5.—
1 ura na sidro (ankorca)	6.50
1 sreberna ura remontoir	12.—
1 zlata ura za gospo	od 18 gl. do 22 gl.
- POROŠTVO 5 LET.

Uhren-Ausverkauf der Uhrenfabrik
von
PH. FROMM,
Wien, I. Rothenurmstrasse N. 9.

Na podlogi razsodbe v. c. k. dež. zdravniškega sveta od v. c. k. namestništva dovoljene

Marijacejske kaplje za želodec

izvrsten pripomoček zoper vse želodečne bolezni

posebno pa se sponaša pri netočnosti, želodečni slabosti, slabodišcem dihu, ke-dar človeka napenja, mu kislo podaja, ke-dar ga grize ali vjeda, pri želodečnem kataru, zgagi ali rezalci, če se nareja pesek ali kaša, pri preobilnosti slija, zlatenci, pri studu in metanji, glavobolu, prihajajočem od želodca, želodečnem krču, pri zaprtem životu, prenasitenosti bodi z jedmi ali pijanci, pri glitah, vrančnih, jeternih ali hemoroidnih boleših.

Vsaka steklenica stane s podukom o rabi 35 kr. Glavna zaloga za Gorico pri gospodu lekarnarju A. pl. Gironeoli v Gorici, blizu „treh kron“.

Centralna zaloga za razpošiljanje: Apotheke zum heiligen Schutzengel des Carl Brady, Krem-sier. Maehren.

Vznemirjajoča bolezen,

ki se nahaja

med ljudstvom raznih stanov.

Bolezen pričanja z nerednostmi v želodcu; ako pa jo preziramo, polasti se celega života ravno takó, kakor obisti, jeter in vseh prebavilnih delov, vz-ročuje revno življenje, in edino smrt nas resi takih bolečin. Bolezni sami bolniki dostikrat ne spoznajo. Ako se pa bolnik sam prasa, potem mu je mogoče sklepati, kje in kako bolezen ima.

Prasanje: ali imam bolečine, tiščanje, težko sapo po jedi? Ali se težko počutim in ali se mi dela pri tem omotica? Ali zrumenim pod očmi? Ali nimam debelih slin na jeziku, pod nebom in na zobeh, ko se zbudim, in ali nimam tedaj slabih ust? Ali me ne boli po straneh in v hrbtu? Ali ni desna stran taka, kakor da bi se povečevala jetra? Ali me ne prime utrudnost ali pa omotica, ako se ravno postavim? Ali niso odtoki obisti malo ali močno barvani, takó, da ostane nekaj na dnu, ako se pusté dalj časa v posodi? Ali se ne napne trebuh po jedi vsled prebavljanja? Ali ne utriplje pogostoma tudi srce? Ali se ne kažejo vetrovi, ali nam noče biti hudó? Ali nam po večkrat ne trka silno srce? Ta razna znamenja se ne prikažejo nakrat, pa posamična mučijo bolnika nekoliko časa, in pričajo, da pride kmalu huda bolezen.

Kdor to bolezen dalj časa prezira, nalezje si suh kašelj, in mu prihaja hudó. Čez dalj časa naredi se suha koža z unazano, rjavo barvo; noge in roke dobé mrzel pct. Brž ko hujše obole obisti in jetra, bolečine, in navadno zdravljenje je proti tem mučnim bolečinam brezuspešno.

Važno je torej, da se ta bolezen hitro in ročno ozdravlja brž pri nastanku, kar se doseže z nekoliko zdravilom, katero je pravi pomoček za popolno o-stranjenje bolezni, da se dober tek povrne in da dobé prebavljivi deli zopet prejšnjo in pravo moč. — Bolezen se imenuje: „jetrna bolečina“, in pravi in najgotoviji pomoček je: „Shaker-Extrakt“, nek iz- vleček, napravljen iz rastlin, izdelan v Ameriki za lastnika A. J. White-ja v Novem Yorku, Londonu, Frankfurtu a. M. Ta lek uniči naravnost vzrok bo-lezni in jo odpravi s cela iz vsega života.

Zaloga za Štajersko, Koroško, Kranjsko, Istrijo.
CELJE: Jos. Kupferschmid, Baumbach-ovi dediči, A. Marek; DEUTSCH-LANDSBERG: Henr. Müller; GORICA: J. Cristofolletti; GRADEC: Fr. X. Gsch-hay, lekarna „zur St. Anna“, Münzgraben; CEL-O-VEC: Pet. Birnbacher, Jos. Nussbaumer; LJUBLJA-NA: Jul. v. Trukóczy; LIPNICA: Othm. Russheim; MARBURG: Jos. Noss, W. König; RADOVLJICA: A. Roblek; BELAK: Kumpf's Erben; ADMONT: G. Scherl; ROTTENMANN: F. X. Illing; HERMAGOR: Jos. Richter; NOVOMESTO: Dom. Rizzoli; KAM-NIK: J. Močnik; TARVCI: Joh. Siegel; TRST: Far-macista al Camello 25 Corso; G. Foraboschi; Far-macia Piazza Grande; Paolo Rona; ZADER: lek. Androvic.

COTILLON

ordna inoura (veliko no-vega), zbirke cotillonov, plesnih redov, mask, ka-pic za norce, lampijonov, — na drobno in debelo. — Ceniki zastoj.

Cotillon-ordnov vrste,
vsaka mešana s finimi crépe-briljant-ordni, s zbirka 50 komadov letos

št.	O.	I.	II.	III.	IV.	V.	VI.	VII.	VIII.	IX.	X.
1	1.50	2.	2.50	3.	4.	5.	6.50	7.50	10.	15.	

Wien, E. WITTE, Kärntnerstrasse 59.

Nobena sleparija! Pri ces. kr. zastavljavnici na Dunaji rešene ŽEPNE URE

po nezasišano nizkih izjemnih cenah namreč **70 odstotkov pod kupno ceno**

Razne zalogo žepnih ur, ki so bile za prodaj sem-kaj poslane iz najznamenitejših švicarskih tovarn, so bi-le položene v c. k. zastavljavnico, ter so zapadle ter so po dražbenem potu pol zastojni prišlo v naše roke.

Zato smo v položaji, da lahko prodamo pra-ve zlate, sreberne in nikelnove ure, najboljše švicarske izdelke, vse proti 5letni garanciji, da le naš denar nazaj dobimo, 70 percentov pod navadno tovarniško ceno, tako da so ure skoro zastoj.

Vsak človek, ubogi ali bogat, potrebuje ure, katera je mnogokrat najzvestejša prijateljica in spremljevalka skozi celo življenje. Zdaj pa se ponuja ugodna prilika, ki se morda nikdar več ne povrne, omisliti si skoro za nič solidno, fino, garantirano, do minute natančno uro; kajti naše tovarniško osebje pregleda vse ure še enkrat. Na vsaki uri je švicarsko tovarniško znamenje.

Garancija je tako zanesljiva, da se s tem jav-no zavezujemo, povrniti vsakemu naročniku ne-mudoma in brez vsake overe njegov denar.

Razkaz žepnih ur:

Žepna cilindrica iz težkega srebrno-nikelja, prav fina, na sekunde pregledana, gravirana, guilochirana, z 8 rubini, plitvim steklom, emailiranim kazalom in posch-nim pokrivalom, s prav fino zlato fago-verižico; poprej je stala 12 gl., zdaj samo gl. 5.50.

Žepna ankora iz težkega srebrno-nikelja, prav fina na minuto pregledana, gravirana, guilochirana, s 15 rubini, plitvim steklom, email. kazalom in sekundnim ka-zavcem, z jako fino verižico iz talni-zlata, poprej 20 gl., zdaj samo 7 gl. — Ena najboljših in izvrstnih ur.

Remontoir-ura iz najfinenega double-zlata, se navija pri ručici brez ključa, ohrani pod garancijo ved-no zlato barvo, izvrstno na minuto vredjena, z dvojnim pokrovom, okinčanim email. kazalom in privileg. kolesjem, odlikovana kapitalna ura s talni verižico, poprej 24 gl. zdaj samo gl. 10.20. — Teh ur je malo.

Sreberna remontoir-ura iz pravega 13 lot. sre-bra, od c. k. punc. urada preskušena, se navija brez ključa, s proti-zaporom in kazalno napravo, najfineja s privilegijem, nadrobno pregledana, s plitvim steklom, e-mail. kazalom in sekundnim kazalcem, znotraj s kristal-nim pokrovom in nikelnim kolesjem, za vsakega prezor-no najboljša, najceneja in elegantnejša ura na svetu; po-prejšnja cena 30 gl., zdaj samih 14 gl.

Sreberna ankora iz pravega, od c. k. punc. ura-da preskušena 13 lot. srebra s 15 rubini prav fino na sekunde pregledana, s plitvim steklom, email. kazalom in sekundnim kazalcem, poprej je stala 24 gl., zdaj s pozlačenjem vred samo gl. 12.50.

Ura za gospe iz pravega 14karatnega zlata, pre-skušena od c. k. punc. urada, neizmerno fina, elegantna ura z najfinejo beneško zlato okoličratno fagon-verižico in najfinejo zamatasto skatljico, poprej 30 gl. zdaj samo gl. 19.50. Še nikdar takega.

Prava 14 karat. zlata remontoir-ura 40, 50 gl. najfineje Savonette-ure, katere so stale nekaj po 100 gl.

NASLOV:

Uhren-Ausverkauf von A. Fraiss, Rothenurmstrasse 9, parterre, gegenüber dem erzbischöf. Palais. Wien.

Št. 28/E

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà), vstanovljene po grofu Thurnu, v Gorici naznanja, da bode dne 7. marcija 1881 začela javna dražba (kant) nerešenih zastav IV. četrt leta 1879 t. j. tistih, ki so bile zastavljene meseca okto-bra, novembra in decembra 1879.

Ravnatelj: Lovisoni.

Podlogi (jajca) na prodaj.

Holandijski črni	komad po 10 kr.
Creve-Coeur	10
Houdans-ski	15
Švicarski brabantki	10
Cochinchina visoko žaltavi	10
Princ Albertovi	10
Turški beli majhni	20

Moje kuretninsko dvorišče je dovoljeno vsakteremu ogledati.

Zaboji za odpošiljanje se zaračunijo samo po ceni, katera mene stane.

J. Stiegler

Oskrbnik grofa Coroninija, Šempeter pri Gorici.